

Θα ήθελα πρώτα απ' όλα να ευχαριστήσω όσους και όσες ψηφοφόρους επέλεξαν να ψηφίσουν υπέρ της υποψηφιότητάς μας. Με αυτή τους την ψήφο, θέλησαν να εκφράσουν την απόρριψή τους για ένα σύστημα επαγγελματιών πολιτικών που συχνά είναι διεφθαρμένοι και οι οποίοι επιτρέπουν να συνεχίζει πράγματι σε αυτή τη χώρα, να ασκείται η εξουσία υπέρ των καπιταλιστών και των τραπεζιτών. Όλοι αυτοί και όλες αυτές, θέλησαν να επιβεβαιώσουν ότι η αλλαγή θα έρθει μέσα από τις κινητοποιήσεις και τη ρήξη με αυτό το σύστημα.

Η εκστρατεία (καμπάνια) αυτή κατέδειξε το αυξανόμενο χάσμα που χωρίζει τον κόσμο από ένα πολιτικό σύστημα που δεν μας εκπροσωπεί και που, ουσιαστικά, δεν παίρνει υπόψη του τις συνθήκες διαβίωσής μας, και, το χειρότερο, τις επιδεινώνει χρόνο με το χρόνο... Όλοι αυτοί οι πολιτικοί αντιπροσωπεύουν όλο και λιγότερους ψηφοφόρους, ιδιαίτερα στις λαϊκές γειτονιές.

Το μοναδικό στοιχείο αυτού του πρώτου γύρου είναι η απουσία από το δεύτερο γύρο των υποψηφίων του Σοσιαλιστικού Κόμματος και των Ρεπουμπλικάνων. Είναι σημάδι μιας μεγάλης πολιτικής κρίσης, το γεγονός ότι τα δύο κόμματα που κυβερνούν τη χώρα για 60 χρόνια καταβαραθρώθηκαν έτσι. Όμως, η παρουσία στο δεύτερο γύρο της Μαρίν Λεπέν και του Εμανουέλ Μακρόν δεν αποτελεί καλό νέο, και βέβαια, με κανένα τρόπο δεν αποτελεί ρήξη με όλα αυτά που υπομένουμε και υφιστάμεθα εδώ και δεκαετίες.

Το Εθνικό Κόμμα (FN) ισχυρίζεται ότι είναι ένα κόμμα εκτός συστήματος, που δήθεν υπερασπίζεται τους εργαζόμενους, τη στιγμή που είναι ένα καπιταλιστικό κόμμα όπως τα άλλα, που έχει τόσες 'κατσαρόλες' όσες και οι άλλοι, που δεν παλεύει ποτέ ενάντια στις απολύσεις και τα εργοδοτικά σχέδια, που προστατεύει τους πλούσιους και χτυπάει τους υπό εκμετάλλευση. Επιπλέον, αυτό το κόμμα αποτελεί ένα σοβαρό κίνδυνο διότι, μέσω του ρατσισμού, διεγείρει το μίσος κατά των μεταναστών πρώτης και δεύτερης γενιάς, και τη διαίρεση, για να αποπροσανατολίσει τους εργαζομένους γύρω από το ποιοι είναι οι πραγματικά υπεύθυνοι για την ανεργία και τη φτώχεια.

Ο άλλος υποψήφιος θα είναι λοιπόν ο Εμανουέλ Μακρόν, ένας αγύρτης με πολλές περγαμηνές: δεν είναι

ένας νέος, εκτός συστήματος υποψήφιος, αλλά μια απόληξη των τραπεζών και του Φρανσουά Ολάντ, εξίσου υπεύθυνος με αυτόν για την πολιτική που έχουμε υποστεί εδώ και πέντε χρόνια. Και μας υπόσχεται να επιδεινώσει ακόμη περισσότερο τη λιτότητα και τις ανισότητες.

Το ποσοστό της Λεπέν και η πολιτική κρίση αναδεικνύουν επείγουσα την ανάγκη να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, να κινητοποιηθούμε. Τις επόμενες μέρες, ακόμα περισσότερο από ό,τι το 2002, το ζητούμενο δεν είναι ένα «δημοκρατικό μέτωπο», αλλά μια ευρεία κινητοποίηση εναντίον του Εθνικού Μετώπου και των φιλελεύθερων πολιτικών, ιδιαίτερα από τη μεριά της νεολαίας. Πρέπει να αγωνιστούμε στις επιχειρήσεις και στις γειτονιές, χωρίς να περιμένουμε την έκβαση του δεύτερου γύρου.

Την Κυριακή 7 Μαΐου, πολλοί θα θελήσουν να φράξουν το δρόμο στο Εθνικό Μέτωπο ψηφίζοντας Μακρόν.

Κατανοούμε την επιθυμία απόρριψης του θανάσιμου κινδύνου για κάθε κοινωνική πρόοδο και για το σύνολο των δικαιωμάτων, ειδικά για τους μετανάστες πρώτης και δεύτερης γενιάς, του θανάσιμου κινδύνου που αντιπροσωπεύει ενδεχόμενη έλευση στην εξουσία της Μαρίν Λεπέν. Θέλουμε όμως να υπενθυμίσουμε, ότι είναι ακριβώς οι πολιτικές λιτότητας και ασφάλειας, ειδικά όταν είναι μια -υποτίθεται- αριστερή κυβέρνηση που τις έφερε, αυτές που παραμένουν η αιτία της ανόδου του Εθνικού Μετώπου (FN) και των αηδιαστικών ιδεών του. Ο Μακρόν δεν αποτελεί προπύργιο κατά του Εθνικού Μετώπου (FN), και για μια αποτελεσματική υποχώρηση διάρκειας αυτού του κινδύνου, δεν υπάρχει άλλη λύση από το να βγούμε ξανά στο δρόμο, τόσο κατά της άκρας δεξιάς, όσο και ενάντια σε όλες εκείνες και όλους εκείνους που, όπως ο Μακρόν, έχουν εφαρμόσει ή θέλουν να επιβάλουν αντικοινωνικά μέτρα. Το NPA και οι αγωνιστές του θα συναντηθούν στις διαδηλώσεις κατά του Εθνικού Μετώπου (FN).

Σε όλες εκείνες και όλους εκείνους που αρνήθηκαν να ψηφίσουν ή που στερούνται το δικαίωμα του εκλέγειν, σε εκείνες και εκείνους που ψήφισαν Μελανσόν με τη σκέψη μιας ψήφου υπέρ της ρήξης, σε όσες και όσους ψήφισαν Lutte Ouvrière (Εργατική Πάλη), θέλουμε να πούμε απόψε ότι περισσότερο από ποτέ, χρειαζόμαστε μια νέα δύναμη για να μας αντιπροσωπεύει: ένα κόμμα που να εκπροσωπεί τα συμφέροντά μας, ένα εργαλείο για τούς καθημερινούς μας αγώνες, για να τελειώνουμε με το καπιταλιστικό σύστημα, για να προωθήσουμε το σχέδιο μιας κοινωνίας απαλλαγμένης από την εκμετάλλευση και κάθε μορφής καταπίεση.

Μέσα στις επόμενες εβδομάδες, θα δώσουμε πρώτα απ' όλα το 'παρών' στους δρόμους την Πρωτομαγιά: για να διαδηλώσουμε υπέρ της διεθνιστικής αλληλεγγύης, την ώρα που η Γαλλία διαιωνίζει τις νεο-αποικιακές επεμβάσεις και που ο χασάπης Άσαντ συνεχίζει να σπέρνει το θάνατο, αλλά και για υπερασπιστούμε τις δημοκρατικές μας ελευθερίες και τα κοινωνικά μας δικαιώματα.

Επιπλέον, το NPA θέλει να συνεχίσει να φέρνει στις πόλεις και τις λαϊκές γειτονιές, στις επιχειρήσεις, στις κινητοποιήσεις και στην καθημερινή δράση, το μήνυμα της εκστρατείας (καμπάνιας) που δώσαμε με τους συντρόφους μας επί μήνες. Διότι αυτό το βράδυ του πρώτου γύρου, το μέλλον εναπόκειται στην αμφισβήτηση αυτού του καπιταλιστικού συστήματος, από όλες και όλους μαζί.

Παρίσι, 23/4/2017

Μετάφραση: Παντιέρα

